

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 60

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 februarie 1998

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 514 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	2-3	Decizia nr. 520 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	10
Decizia nr. 515 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 521 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	11-12
Decizia nr. 516 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 522 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	12-13
Decizia nr. 517 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	6-7	Decizia nr. 523 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	13-14
Decizia nr. 518 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	7-8	Decizia nr. 525 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	14-15
Decizia nr. 519 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	8-9	Decizia nr. 526 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 514****din 2 decembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatele-reclamante Brătianu Eleonora, Brătianu Elena, Missirliu Adina Maria Ioana și Schafer Ana Maria în Dosarul nr. 1.210/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și a reprezentantului intimatelor Brătianu Eleonora, Brătianu Elena, Missirliu Adina Maria Ioana și Schafer Ana Maria și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin încheierea din 10 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.210/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării sale prin Legea nr. 17/1997, ridicată de intimatele-reclamante Brătianu Eleonora, Brătianu Elena, Missirliu Adina Maria Ioana și Schafer Ana Maria.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale ale art. 330¹ în forma inițială, prin care se prevedea că recursul în anulare putea fi declarat oricând de procurorul general, încălcău principiul neretroactivității legii, consacrat prin art. 15 din Constituție, care în alin. (2) prevede că „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile“.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părților, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

La data de 10 iunie 1997, când a fost ridicată excepția de neconstituționalitate de autoarele acesteia, dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă erau deja modificate prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, instituindu-se termenul de 6 luni în interiorul căruia procurorul general poate declara recursul în anulare, termen ce începe să curgă de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2.

Curtea Constituțională, potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, este competentă să decidă asupra excepțiilor de neconstituționalitate ce vizează dispozițiile legale în vigoare. Or, norma legală, cuprinsă în articolul examinat, nu menține soluția legislativă din textul legal modificat, astfel încât se constată că excepția este lipsită de obiect și urmează să fie respinsă ca atare.

În acest sens se pronunță Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatele-reclamante Brătianu Eleonora, Brătianu Elena, Missirliu Adina Maria Ioana și Schafer Ana Maria în Dosarul nr. 1.210/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 515

din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatii-reclamanți Popescu Victor și Popescu Marioara în Dosarul nr. 1.245/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997, în prezența intervenientului Stoian Marin, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 10 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.245/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatii-reclamanți Popescu Victor și Popescu Marioara.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 21 privitor la liberul

Constituție, ce reglementează autoritatea judecătorească, precum și principiului separării puterilor în stat.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să schimbe practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât în prezent recursul în anu-

lare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2.

Se constată, totodată, că autorii excepției nu au pus în discuție legitimitatea constituțională a termenului instituit pentru exercitarea recursului în anulare, iar în cauze similare Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca fiind lipsită de obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Popescu Victor și Popescu Marioara în Dosarul nr. 1.245/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 516

din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Dumitrescu Dan Victor, Dumitrescu Șerban și Dumitrescu Vlad în Dosarul nr. 2.974/1996, aflat

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997, în prezența intimaților-reclamanți Dumitrescu Dan Victor, Dumitrescu Șerban și Dumitrescu Vlad, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 17 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.974/1996, al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Dumitrescu Dan Victor, Dumitrescu Șerban și Dumitrescu Vlad.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 11 alin. (2) și ale art. 20 din Constituție, ale art. 6 pct. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale

art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ca fiind nefondată, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât în prezent recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2.

Se constată, totodată, că autorii excepției nu au pus în discuție legitimitatea constituțională a termenului instituit pentru exercitarea recursului în anulare, iar în cauze similare Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca fiind lipsită de obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Dumitrescu Dan Victor, Dumitrescu Șerban și Dumitrescu Vlad în Dosarul nr. 2.974/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

C. C. C. C.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 517

din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Andrei Mohor Natalia Eugenia în Dosarul nr. 578/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului intimatei-reclamante Andrei Mohor Natalia Eugenia, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 17 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 578/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Andrei Mohor Natalia Eugenia.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 1 alin. (3), art. 15, art. 16, art. 41 alin. (1), art. 49 și ale art. 128 din Constituție și „încalcă principiile separației puterilor în stat și pe cel al autonomiei sistemului jurisdicțional”.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerea procesului de legea, și având în vedere dispozițiile

legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ca fiind nefondată, întrucât nu au intervenit elemente noi care să schimbe practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât în prezent recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2.

Se constată, totodată, că autoarea excepției nu a pus în discuție legitimitatea constituțională a termenului instituit pentru exercitarea recursului în anulare, iar în cauze similare Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca fiind lipsită de obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Andrei Mohor Natalia Eugenia în Dosarul nr. 578/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 518

din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Fetcu Alexandru în Dosarul nr. 719/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 17 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 719/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Fetcu Alexandru.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legal atacate contravin prevederilor art. 15, art. 16, art. 128 și ale art. 130 din Constituție, ale art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și ale art. 10 din Declarația

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996 și a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330, art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea a constatat că excepția de

art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să schimbe practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât în prezent recursul în

anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2.

Rezultă așadar, că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Fetcu Alexandru în Dosarul nr. 719/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 519 din 2 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Panica	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Constantinescu Mircea în Dosarul nr. 3.758/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție —

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, în prezența intimatului-reclamant Constantinescu Mircea, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 22 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.758/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură

În motivarea excepției se susține, în esență, că prevederile art. 330¹ contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (1) și (2), art. 21, art. 41, art. 128, art. 130 și ale art. 135 din Constituție. În concluzie, conchide autorul excepției, dispoziția legală este neconstituțională întrucât „acest articol nu cuprinde și o dispoziție tranzitorie care să reglementeze în mod expres regimul recursurilor în anulare, declarate anterior publicării acestui articol, existente pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, și în curs de judecare“.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în redactarea sa inițială, s-au solicitat puncte de vedere fiecărei Camere a Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții în această materie.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția cu care a fost sesizată prin încheierea sus-menționată, din considerentele și dispozitivul căreia rezultă că excepția a fost invocată cu privire la prevederile art. 330¹ și următoarele din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Constantinescu Mircea în Dosarul nr. 3.758/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. IOAN MURĂRU

nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și a constatat pe de o parte, că prevederile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă ca fiind nefondate, întrucât nu au intervenit elemente noi care să impună schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, iar argumentele ce au fundamentat deciziile menționate mai sus subzistă și în cauza de față.

Referitor la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, motivul de neconstituționalitate invocat este acela că prin instituirea termenului pentru exercitarea recursului în anulare, cu referire îndeosebi la cauzele pe rol, se creează o situație discriminatorie între cei care vor beneficia de acest termen și cei care nu beneficiază.

Motivul invocat este neîntemeiat, pentru că orice lege nouă creează o altă situație juridică față de cea anterioară, iar aplicarea legii la cauzele pe rol este în competența exclusivă a instanțelor judecătorești, fiind o chestiune de interpretare.

De altfel, Curtea nu ar putea institui o regulă de drept neadoptată de legiuitor, cu privire la cauzele în care s-a pronunțat o hotărâre judecătorească sau la cele pe rol, întrucât o astfel de competență îi aparține exclusiv legiuitorului. Nefiind o problemă de constituționalitate, ci de interpretare și de legalitate a acestei interpretări, motivul invocat nu poate fi primit.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 520
din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴
din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Constantin Despina Violeta Alida și Constantin Gheorghe în Dosarul nr. 2.633/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 16 mai 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.633/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Constantin Despina Violeta Alida și Constantin Gheorghe.

Excepția nu este motivată.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în redactarea sa inițială, s-au solicitat puncte de vedere fiecărei Camere a Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având

în vedere practica jurisdicțională a Curții în această materie.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

În urma examinării actelor și lucrărilor dosarului, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate ridicată nu poate fi primită, întrucât nu este motivată, încălcându-se astfel prevederile imperative ale art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora sesizările adresate Curții trebuie motivate.

Nici încheierea de sesizare și nici notele scrise, referitoare la excepția invocată, nu indică motivele ce justifică ridicarea excepției, nefiind menționată nici o prevedere constituțională prin antiteză cu care textul de lege atacat ar fi neconstituțional. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt neconstituționale numai prevederile care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției, iar potrivit art. 144 lit. c) din legea fundamentală și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederii atacate numai în limitele sesizării. În consecință, constituie un motiv de respingere a sesizării neindicarea de către autorul excepției a dispoziției constituționale pentru care consideră că textul legal atacat este neconstituțional. Controlul din oficiu este inadmisibil cât timp controlul pe calea excepției de neconstituționalitate nu se poate exercita decât la sesizare.

În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții Constituționale, așa cum rezultă din Decizia nr. 338 din 18 iulie 1997 și din Decizia nr. 392 din 15 octombrie 1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997 și, respectiv, nr. 299 din 4 noiembrie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 2 alin. (2), al art. 12 alin. (2), precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Constantin Despina Violeta Alida și Constantin Gheorghe în Dosarul nr. 2.633/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

CVISION
TECHNOLOGIES

Magistrat-asistent,
C. Cavalu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 521
din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Borda Mircea Ștefan în Dosarul nr. 237/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 16 mai 1997, pronunțată în Dosarul nr. 237/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Borda Mircea Ștefan.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 11, art. 20 și art. 21 din legea fundamentală și aduc „o gravă atingere ordinii de drept prevăzute de Constituția României”.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în redactarea sa inițială, s-au solicitat puncte de vedere fiecărei Camere a Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții în această materie.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procesului de judecată și cele ale instanțelor de apel și de cassare,

prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar, pe de altă parte, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să impună schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, iar argumentele ce au fundamentat deciziile menționate mai sus subzistă și în cauza de față.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât în prezent recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2.

Rezultă, așadar, că, fiind îndeplinit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Borda Mircea Ștefan în Dosarul nr. 237/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 522
din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Ionescu Nicolae în Dosarul nr. 3.935/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, în prezența intimatului-reclamant Ionescu Nicolae, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 16 mai 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Ionescu Nicolae în Dosarul nr. 3.935/1996 al acestei instanțe.

În motivarea excepției autorul susține că dispoziția legală atacată încalcă drepturile și libertățile fundamentale înscrise la titlul II din Constituție, precum și dispozițiile

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în redactarea sa inițială, s-au solicitat puncte de vedere fiecărei Camere a Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996 și a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, excepția vizând dispozițiile art. 330²

respinsă ca inadmisibilă, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330² alin. 1, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă ca fiind nefondată, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Unicul motiv de neconstituționalitate, invocat în cauză, este acela că, după instituirea unui termen în vederea exercitării recursului în anulare, se creează o situație discriminatorie între persoanele care beneficiază de acest termen și cele care nu beneficiază.

Art. 330¹ din Codul de procedură civilă este atacat ca fiind neconstituțional, pentru că prin exercitarea recursului în anulare se încalcă ordinea de drept, precum și drepturile

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Ionescu Nicolae în Dosarul nr. 3.935/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 523 din 2 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Verneș Iosif în Dosarul nr. 303/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data

și libertățile cetățenilor, contravenind astfel dispozițiilor art. 130 alin. (1) din Constituție.

Curtea Constituțională, prin aceeași Decizie nr. 96/1996, anterior citată, a statuat că între dispozițiile legale referitoare la recursul în anulare și cele ale art. 130 alin. (1) din Constituție nu există un raport antitetice, deoarece Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept. Or, cerând pe calea recursului în anulare să se restabilească raporturile juridice încălcate, Ministerul Public își realizează funcția de apărător al ordinii publice.

Așadar, se constată că și excepția referitoare la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 13 mai 1997, pronunțată în Dosarul nr. 303/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Verneș Iosif.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin Convenției internaționale privind drepturile omului.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în forma inițială, s-au solicitat puncte de vedere fiecărei Camere a Parlamentului și Guvernului.

În exercițiul de rolere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar, pe de altă parte, a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Verneș Iosif în Dosarul nr. 303/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 525
din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Popa — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Guna Mircea Dumitru împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică în data de 18 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului

respinsă ca inadmisibilă, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să impună schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, iar argumentele ce au fundamentat deciziile menționate mai sus subsistă și în cauza de față.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât în prezent recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2.

Autorul excepției nu a pus în discuție legitimitatea constituțională a acestui termen, iar în cauze similare Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca fiind lipsită de obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 16 mai 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Guna Mircea Dumitru.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 6 martie 1997.

Prin Decizia nr. 110 din 8 octombrie 1996, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs Guna Mircea Dumitru.

Curtea constată că, față de prevederile art. 16 și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și de cele ale art. 101 alin. 1 și ale art. 102 alin. 1 din Codul de procedură civilă, recursul nu a fost introdus în termen, deoarece, așa cum rezultă din dovezile de primire și din procesele-verbale de predare, Decizia nr. 110 din 8 octombrie 1996

a fost comunicată recurentului la data de 28 octombrie 1996, iar recursul a fost declarat la data de 10 aprilie 1997, cu depășirea termenului legal de 10 zile de la comunicarea deciziei.

Deoarece termenul de recurs este un termen legal peremptoriu, nerespectarea lui atrage, conform art. 103 alin. 1 din Codul de procedură civilă, decăderea părții din dreptul de a mai exercita recursul.

În aceste condiții, Decizia Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996, comunicată recurentului Guna Mircea Dumitru la data de 28 octombrie 1996, a rămas definitivă la data de 8 noiembrie 1996, data expirării termenului de recurs.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca tardiv recursul declarat de Guna Mircea Dumitru împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 526 din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Guna Mircea Dumitru și Guna Simion împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 16 mai 1996, a sesizat Curtea

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Guna Mircea Dumitru și Guna Simion.

Prin Decizia nr. 110 din 8 octombrie 1996, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă și a constatat că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, s-a statuat că prevederile acestui text de lege sunt neconstituționale în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs Guna Mircea Dumitru și Guna Simion, pentru următoarele motive: art. 330¹ din Codul de procedură civilă este neconstituțional, deoarece încalcă dispozițiile art. 1 și ale art. 16 din Constituție și nu prevede un termen pentru exercitarea recursului în anulare.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 6 martie 1997.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece, ca urmare a modificării art. 330¹ din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 17/1996, excepția de neconstituționalitate privind acest text de lege este lipsită de obiect.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Cu privire la recursul declarat de Guna Mircea Dumitru, se constată că, față de prevederile art. 16 și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, precum și cele ale art. 101 alin. 1 și art. 102 alin. 1 din Codul de procedură civilă, recursul nu a fost introdus în termen, deoarece, așa cum rezultă din dovezile de primire și din procesele-verbale de predare, Decizia nr. 110 din 8 octombrie 1996 a fost comunicată recurentului la data de 28 octombrie 1996, iar recursul a fost declarat la data de 10 aprilie 1997, cu depășirea termenului legal de 10 zile de la comunicarea deciziei.

Deoarece termenul de recurs este un termen legal peremptoriu, nerespectarea lui atrage, conform art. 103 alin. 1 din Codul de procedură civilă, decăderea părții din dreptul de a mai exercita recursul. Pe cale de consecință,

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca tardiv recursul declarat de Guna Mircea Dumitru împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996.

2. Admite recursul declarat de Guna Simion și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 110 din 8 octombrie 1996 numai în ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate privitoare la aceste dispoziții ca fiind lipsită de obiect. Menține celelalte dispoziții ale deciziei recurate.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.